

Σε βραζιλιάνικους ρυθμούς

B' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ / 2ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ 21 ΦΕΒ 2023 14:15 UTC

Ο Alfredo da Rocha Viana, Jr, γνωστός και σαν Πισινγκίνια(23 Απριλίου 1897 – 7 Φεβρουαρίου 1973) ήταν μουσικοσυνθέτης, ενορχηστρωτής,φλαουτίστας, σαξοφωνίστας απο το Ρίο ντε Τζανέιρο. Ο Πισινγκίνια θεωρείται ένας από τους σημαντικότερους Βραζιλιάνους συνθέτες λαϊκής μουσικής, με ιδιαίτερη προσφορά στο είδος μουσικής σόρο (choro). Αναμινύοντας τη μουσική των παλιότερων συνθετών σόρο του 19ου αιώνα με αρμονίες τζαζ της εποχής, αφρο-βραζιλιάνικους ρυθμούς, και ιδιαίτερες ενορχηστρώσεις, εισήγαγε το σόρο σε ένα νέο ακροατήριο και το έκανε πιο δημοφιλές σαν ξεχωριστό Βραζιλιάνικο μουσικό είδος. Ήταν από τους πρώτους Βραζιλιάνους μουσικούς και συνθέτες που εκμεταλλεύτηκαν επαγγελματικά τις νέες δυνατότητες των τότε νέων τεχνολογιών, της ραδιοφωνικής μετάδοσης και της ηχογράφησης σε στούντιο. Ο Πισινγκίνια συνέθεσε δεκάδες κομμάτια σόρο, που περιλαμβάνουν κάποια από τα γνωστότερα του είδους ("Carinhoso", "Glória", "Lamento" και "Um a Zero" Γ.Κ

CUICA

Το cuica ένα βραζιλιάνικο τύμπανο τριβής με μεγάλο εύρος βήματος, που παράγεται με την αλλαγή της τάσης στην κεφαλή του τυμπάνου. Το Cuica είναι πορτογαλικό για το γκρίζο τετράματιο οπόσουμ το οποίο είναι γνωστό για το έντονο κλάμα του. Χρησιμοποιείται συχνά σε καρναβάλια, καθώς και συχνά στη μουσική σάμπα . Ο τόνος που παράγει έχει ένα ψηλό τσιριχτό ηχώχρωμο. Λόγω αυτού του ήχου έχει ονομαστεί «γέλαγος». Πολλοί επίσης παρομοιάζουν τον ήχο του με αυτόν της μαϊμούς.

Το cuica έχει ένα ξύλινο ραβδί στερεωμένο στο ένα άκρο μέσα στο τύμπανο στο κέντρο της κεφαλής του τυμπάνου. Αυτό το ραβδί ροζάρεται και τρίβεται με ένα πανί. Η αλλαγή της πίεσης στην κεφαλή του τυμπάνου από το εξωτερικό παράγει τους διαφορετικούς τόνους και τόνους. Το σώμα του cuica είναι συνήθως κατασκευασμένο από μέταλλο, κολοκόθα ή συνθετικό υλικό. Έχει ένα μόνο κεφάλι, συνήθως 6 έως 10 ίντσες (15 έως 25 εκατοστά) σε διάμετρο, κατασκευασμένο από δέρμα ζώου. Ένα λεπτό μπαμπού Το ραβδί είναι προσαρτημένο στο κέντρο και κάθετα προς την κεφαλή του τυμπάνου, που εκτείνεται στο εσωτερικό του τυμπάνου. Το όργανο κρατιέται κάτω από το ένα χέρι στο ύψος του στήθους με τη βοήθεια ενός ιμάντα ώμου. Για να παίζετε το cuica, το ραβδί τρίβεται πάνω-κάτω με ένα βρεγμένο πανί που κρατιέται στο ένα χέρι, ενώ

χρησιμοποιώντας τα δάχτυλα του άλλου χεριού πιέζετε προς τα κάτω το δέρμα του τυμπάνου κοντά στο σημείο όπου είναι στερεωμένο το ραβδί. Η κίνηση τριβής παράγει τον ήχο και ο τόνος αυξάνεται ή μειώνεται αλλάζοντας την πίεση στο κεφάλι.

Υπάρχουν διάφορα στυλ cuica που βρίσκονται σε όλο τον κόσμο. Η προέλευσή του αμφισβητείται: Διαφορετικές πηγές το εντοπίζουν στους σκλάβους του Μπαντού, στην Ισπανία και στους μουσουλμάνους εμπόρους – δομικά είναι πανομοιότυπο, μεταξύ άλλων οργάνων της ίδιας κατηγορίας, με τα πορτογαλικά sarronca , ισπανικά zambomba , καταλανικά simbomba και βαλεαρίδες ximbomba Το cuica χρησιμοποιήθηκε στην Αφρική ως κάλεσμα για το αρσενικό λιοντάρι, καθώς ο ήχος μιμείται το βρυχηθμό της θηλυκής λέαινας. Το όργανο εισήχθη στη Βραζιλία από σκλάβους από την Αφρική, όπου βρήκε τη θέση του στη μουσική σάμπα .

Erica Apostolakidi

ΚΟΥΙΚΑ

La Κούικα Συνήθως είναι κατασκευασμένο από μέταλλο, αν και μπορεί επίσης να είναι κατασκευασμένο από ξύλο. Έχει σχήμα σαν τύμπανο, αλλά μέσα στη μεμβράνη υπάρχει μπαμπού μπαστούνι. Για να παίζετε, αυτό το ραβδί ωθείται με ένα υγρό πανί, ενώ η μεμβράνη αγγίζεται με το άλλο χέρι για να κάνει διαφορετικούς ήχους.

Ο ήχος που παράγει είναι αρκετά χαρακτηριστικός και υπάρχουν άνθρωποι που λένε ότι ακούγεται ένας ουρλιαχτός μαϊμού. Είναι ένα όργανο καταγωγής Αφρικής που μεταφέρθηκε από τους πρώην σκλάβους που ήταν στη χώρα.

ΚΟΜΠΙΟΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Β2

Βραζιλία Μυρτώ Πανταζή B4

ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ,

Ποιος δεν έχει δει ποτέ καρναβάλια στην τηλεόραση, με φόρεμα της Βραζιλίας που βασίζονται σε πολύχρωμα και χαρούμενα ρούχα; Σε αυτά και σε άλλα πάρτι, η μουσική είναι αυτό που δίνει ρυθμό στην εκδήλωση. Χάρη στην είσοδο των μεταναστών, έχουν δημιουργηθεί διαφορετικά μουσικά στυλ σε αυτήν τη χώρα: σάμπα, bossa nova, choro, τροπισμός νεαρός φύλακας.

Λόγω της γεωγραφικής του θέσης και του κλίματος, εδώ είναι νόστιμα και - γιατί να μην το πούμε - πολύ υγιεινά πιάτα με τροπικά φρούτα. Μεταξύ των τυπικών πιάτων που τονίζουμε ψάρι σε φύλλα μπανάνας, λοβό ρύζι, μαντολάτο φυσιτικών ο ιος γαρίδες σκουός.
Βραζιλιάνικες τέχνες
Ακόμα και σε αυτόν τον τομέα μπορείτε να δείτε την υπέροχη παραπλανητική απόκρυψη της Βραζιλίας. Το θέατρο, το τσίρκο και ο χορός είναι πολύ δημοφιλή, ειδικά το τελευταίο. Αλλά και οι εικαστικές τέχνες, όπως

_____.docx

Έγγραφο Word

PADLET DRIVE

Αταμπακ

Είναι ένα όργανο που μαρκάρει τον ρυθμό του παιχνιδιού. Είναι Αραβικής προέλευσης και έφτασε στην Αφρική μέσω εμπόρων που βρίσκονταν σε βόρειες χώρες της ηπείρου, όπως την Αίγυπτο.

Πιθανόν το αταμπακ να έφτασε στην Βραζιλία μέσω των Πορτογάλων, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί σε γιορτές και θρησκευτικές πομπές. Γενικά, φτιάχνεται από δυνατό και ευλύγιστο ξύλο όπως ζακαραντά, κέδρο, μόνγκνο, κομμένο σε λεπτές φαριδιές σανίδες οι οποίες δένονται η μία δίπλα στην άλλη με σιδερένια τόξα. Στο επάνω μέρος τοποθετείται ένα μεγάλο ατσάλινο δαχτυλίδι στο οποίο στερεώνεται ένα καλά κατεργασμένο και τεντωμένο κομμάτι δέρματος.

Κατερίνα Σολούπη B4

Κουίκα

Κουίκα

Το Κουίκα (cuica) είναι ένα βραζιλιάνικο τύμπανο τριβής που παράγει λεπτούς και τσιριχτούς ήχους, οι οποίοι δημιουργούνται με την αλλαγή της τάσης στην κεφαλή του τυμπάνου. Συνήθως το κατασκευάζουν από μέταλλο, αν και μπορεί επίσης να κατασκευαστεί και με ξύλο. Έχει σχήμα τυμπάνου, καθώς μέσα στη μεμβράνη υπάρχει μπαμπού. Χρησιμοποιείται συχνά στα καρναβάλια, καθώς και στην μουσική σάμπα. Πολλοί παρομοιάζουν τον ήχο του με αυτόν του πιθήκου ή του οπόσουμ το οποίο είναι γνωστό για το έντονο κλάμα του.

Δουφεξή Ευσταθία

Τσοκάλο

Ένα σείστρο που παίζει σε όλη τη διάρκεια της εκτέλεσης. Αποτελείται από έναν μεταλλικό κύλινδρο μήκους 30-50εκ., γεμισμένο με άμμο. Μερικές φορές μπορεί να είναι και δύο παράλληλοι κύλινδροι ενωμένοι μεταξύ τους.

Δημήτρης Βαγιακάκος B1

ΜΠΙΡΙΜΠΑΟΥ

Είναι το βασικό μουσικό όργανο της Καποείρα, αφού αυτό διατάζει σε μία roda, ορίζοντας μέσω των ρυθμών του, το είδος του παιχνιδιού που θα πραγματοποιηθεί. Το berimbau δεν χρησιμοποιούνταν μόνο στην Καποείρα αλλά και σε διάφορες γιορτές των Αφρο-βραζιλιάνων και στην samba-de-roda.

Ο μύθος λέει ότι μια κοπέλα έκανε περίπατο και καθώς διέσχισε το αυλάκι ενός ποταμού, έσκυψε να πιεί νερό με τα χέρια. Την στιγμή που ξεδιψούσε, ένας άντρας την χτύπησε στον σβέρκο και πέθανε. Το σώμα της μετατράπηκε σε ξύλο, τα μέλη της σε σχοινί, το κεφάλι της σε ηχείο και το πνεύμα της στην μελαγχολική και γεμάτη συναίσθημα μουσική (ο μύθος προέρχεται από την Βορειοανατολική Αφρική).

Το berimbau είναι κρουστό όργανο (σύρμα που κρούεται) της οικογένειας των χορδόφωνων και αφρικάνικης προέλευσης. Έφτασε στην Βραζιλία, μέσω των Αφρικανών σκλάβων και έγινε ιδιαίτερα γνωστό μέσα από τις λαϊκές εκδηλώσεις όπως η samba de roda, το καντομπλέ και η Καποείρα μεταξύ άλλων.

Στην Μπαία υπήρχε το berimbau στόματος που ήταν ένα μουσικό τόξο με σχοινί από το αναρριχητικό φυτό timbo (τίμπο). Ο ήχος παράγεται στηρίζοντας το ξύλο ανάμεσα στα δόντια με το σχοινί έξω από το στόμα

και αφήνοντας το σχοινί να πάλλεται στην στοματική κοιλότητα κρατώντας το ξύλο απ' έξω. Αποτελεί ένα μουσικό όργανο που σπάνια συναντάμε στις μέρες μας.

Υπήρχε επίσης το berimbau της κοιλάδας, που σήμερα ονομάζεται απλώς berimbau. Στην Βραζιλία ήταν επίσης γνωστό με το όνομα Uricungo και/ή Μουσικό Τόξο. Στην Αφρική δίνονται στο berimbau διάφορες ονομασίες όπως Μουσικό Τόξο, Bucumbunga, Uricungo, Gunga κτλ

Δημήτρης Καλαντζής Β1

BATTERIA(NTPAM)

Πριν από την ανάπτυξη του σετ ντραμς, τα τύμπανα και τα κύμβαλα που χρησιμοποιούνταν σε στρατιωτικές και ορχηστρικές μουσικές ρυθμίσεις παίζονταν χωριστά από διαφορετικούς κρουστά. Αν η παρτιτούρα απαιτούσε μπάσο τύμπανο, τρίγωνο και κύμβαλα, θα προσλαμβάνονταν τρεις κρουστά για να παίξουν αυτά τα τρία όργανα. Στη δεκαετία του 1840, οι κρουστοί άρχισαν να πειραματίζονται με τα πεντάλ ποδιών ως έναν τρόπο για να μπορούν να παίξουν περισσότερα από ένα όργανα, αλλά αυτές οι συσκευές δεν θα παρήχθησαν μαζικά για άλλα 75 χρόνια. Μέχρι τη δεκαετία του 1860, οι κρουστά άρχισαν να συνδυάζουν πολλά τύμπανα σε ένα σύνολο. Το μπάσο, το τύμπανο, τα κύμβαλα και άλλα κρουστά ήταν όλα χτυπημένα με τύμπανα χειρός. Τυμπανιστές σε παραστάσεις μουσικού θεάτρου και θεατρικές παραστάσεις, όπου ο προϋπολογισμός για pit ορχήστρες ήταν συχνά περιορισμένη, συνέβαλε στη δημιουργία του σετ ντραμς αναπτύσσοντας τεχνικές και συσκευές που θα τους επέτρεπαν να καλύψουν τους ρόλους πολλών κρουστών.

Το διπλό τύμπανο αναπτύχθηκε για να επιτρέψει σε ένα άτομο να παίζει μπάσο και να παίζεται με ξύλα, ενώ τα κύμβαλα μπορούσαν να παιχτούν χτυπώντας το πόδι σε ένα "χαμηλό αγόρι". Με αυτή την προσέγγιση, το τύμπανο του μπάσου παιζόταν συνήθως στους ρυθμούς ένα και τρία. Ενώ η μουσική σχεδιάστηκε για πρώτη φορά για να συνοδεύει τους στρατιώτες που βαδίζουν, αυτή η απλή και ξεκάθαρη προσέγγιση στο τύμπανο

οδήγησε στη γέννηση της μουσικής ράγκτσαϊμ , όταν οι απλοϊκοί ρυθμοί πορείας έγιναν πιο συγχρονισμένοι. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα μια μεγαλύτερη αίσθηση αιώρησης και χορού. Το σετ τυμπάνων αρχικά αναφερόταν ως "trap set", και από τα τέλη του 1800 έως το 1930, οι drummers αναφέρονταν ως "trap drummers". Μέχρι τη δεκαετία του 1870, οι ντράμερ χρησιμοποιούσαν ένα «πεντάλ προεξοχής». Οι περισσότεροι ντράμερ στη δεκαετία του 1870 προτιμούσαν να κάνουν διπλό τύμπανο χωρίς κανένα πεντάλ για να παίξουν πολλά ντραμς, αντί να χρησιμοποιήσουν ένα πεντάλ προεξοχής. Οι εταιρείες κατοχύρωσαν με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας τα συστήματα πετάλι τους όπως αυτό του ντράμερ Edward "Dee Dee" Chandler της Νέας Ορλεάνης 1904–05. Απελευθερώνοντας τα χέρια για πρώτη φορά, αυτή η εξέλιξη είδε το τύμπανο του μπάσου να παίζεται με το πόδι ενός όρθιου κρουστό. Το τύμπανο μπάσου έγινε το κεντρικό κομμάτι γύρω από το οποίο θα περιστρεφόταν αργότερα κάθε άλλο κρουστό όργανο.

Αφροδίτη Καλαντζή

Cuica

Το **cuica** είναι ένα βραζιλιάνικο τύμπανο_τριβής με μεγάλο εύρος βήματος, που παράγεται με την αλλαγή της τάσης στην κεφαλή του τυμπάνου. Το *Cuica* είναι πορτογαλικό για το γκρίζο τετράματιο οπόσουμ (*Philander opossum*) το οποίο είναι γνωστό για το έντονο κλάμα του. Χρησιμοποιείται συχνά σε καρναβάλια, καθώς και συχνά στη μουσική σάμπα . Ο τόνος που παράγει έχει ένα ψηλό τσιριχτό ηχόχρωμο. Λόγω αυτού του ήχου έχει ονομαστεί «γέλαγος». Πολλοί επίσης παρομοιάζουν τον ήχο του με αυτόν της μαϊμούς.

Υπάρχουν διάφορα στυλ *cuica* που βρίσκονται σε όλο τον κόσμο. Η προέλευσή του αμφισβητείται: Διαφορετικές πηγές το εντοπίζουν στους σκλάβους του Μπαντού, στην Ισπανία και στους μουσουλμάνους εμπόρους - δομικά είναι πανομοιότυπο, μεταξύ άλλων οργάνων της ίδιας κατηγορίας, με τα πορτογαλικά *sarronca* , ισπανικά *zambomba* , καταλανικά *simbomba* και βαλεαρίδες *ximbomba* Το *cuica* χρησιμοποιήθηκε στην Αφρική ως κάλεσμα για το αρσενικό λιοντάρι, καθώς ο ήχος μιμείται το βρυχηθμό της θηλυκής λέαινας.

Το *cuica* έχει ένα ξύλινο ραβδί στερεωμένο στο ένα άκρο μέσα στο τύμπανο στο κέντρο της κεφαλής του τυμπάνου. Αυτό το ραβδί ροζάρεται και τρίβεται με ένα πανί. Το σώμα του *cuica* είναι συνήθως κατασκευασμένο από μέταλλο, κολοκύθα ή συνθετικό υλικό. Έχει ένα μόνο κεφάλι, συνήθως 6 έως 10 ίντσες σε διάμετρο, κατασκευασμένο από δέρμα ζώου. Το ραβδί είναι προσαρτημένο στο κέντρο και κάθετα προς την κεφαλή του τυμπάνου, που εκτείνεται στο εσωτερικό του τυμπάνου. Το όργανο κρατιέται κάτω από το ένα χέρι στο ύψος του στήθους με τη βοήθεια ενός μίαντα ώμου. Τέλος για να παίξετε το *cuica*, το ραβδί τρίβεται πάνω-κάτω με ένα βρεγμένο πανί που κρατιέται στο ένα χέρι, ενώ χρησιμοποιώντας τα δάχτυλα του άλλου χεριού πιέζετε προς τα κάτω το δέρμα του τυμπάνου κοντά στο σημείο όπου είναι στερεωμένο το ραβδί. Η κίνηση τριβής παράγει τον ήχο και ο τόνος αυξάνεται ή μειώνεται αλλάζοντας την πίεση στο κεφάλι.

ΓΩΓΩ ΒΑΡΕΛΑ

Η **μπόσα νόβα** είναι ένα είδος της βραζιλιάνικης μουσικής που αναπτύχθηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο και διαδόθηκε παγκοσμίως στο τέλος της δεκαετίας του 1950 και την αρχή της δεκαετίας του 1960. Η *μπόσα νόβα* απέκτησε μεγάλη δημοτικότητα στη δεκαετία του 1960 αρχικά στους νέους μουσικούς και τους σπουδαστές κολλεγίων. Από τη γέννησή

της, έχει παραμείνει ένα σημαντικό μέρος του ρεπερτορίου της τζαζ.

Στην πραγματικότητα η μπόσα νόβα ήταν ένας καινούργιος τρόπος να τραγουδάει κανείς την παραδοσιακή σάμπα. Απάλυνε το πάθος και την έντασή της απομακρύνοντας την κυριαρχία των κρουστών από τις ορχήστρες, απέδιδε στην κιθάρα και στο πιάνο τον πρωταγωνιστικό ρόλο και επέλεγε σαν χώρους ακρόασης μικρότερες αίθουσες όπου μπορούσε κανείς να παρακολουθήσει μέσα σε συνθήκες απόλυτης ηρεμίας.

Ραφαηλία Μαριotti Β1

Carimbo ή Lambada

Carimbo δεν είναι μόνο το όνομα του βραζιλιάνικου χορού. Έτσι ονομάζονται και τα μεγάλα τύμπανα που χρησιμοποιούνται για αυτό το είδος μουσικής. Κυριολεκτικά η λέξη σημαίνει «τύμπανο». Πρόκειται για έναν παραδοσιακό και λαϊκό χορό, με αφρικανικές ρίζες. Είναι ένας πολύ αισθησιακός χορός. Οι γυναίκες κρατάνε ένα κόμματι ύφασμα ή ένα μαντήλι. Συνήθως είναι ένα κομμάτι από τη φούστα τους. Η Lambada είναι η σύγχρονη μορφή του χορού Carimbo και σημαίνει «χτύπα» στη Πορτογαλική γλώσσα της Βραζιλίας. Οι κινήσεις του σώματος μοιάζουν με κύματα και ο χορός φτάνει στην κορυφή της δημοτικότητας το 1980.

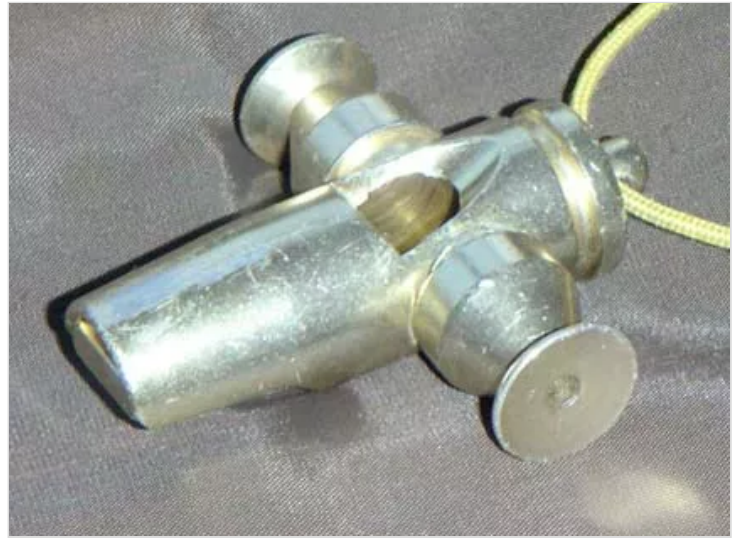
Μελίνα Γεωργιοπούλου Β1

Apito

Το apito de samba ("σφύριγμα σάμπα") χρησιμοποιείται κατά τις παραστάσεις της σάμπα. Σε μια σχολή σάμπα, το apito de samba παίζει καθοριστικό ρόλο γιατί κατά τη διάρκεια αυτών των παραστάσεων, ο mestre de bateria – ο «αρχηγός της μπάντας» – χρησιμοποιεί το σφύριγμα για να σηματοδοτήσει τις μεταβάσεις στο συγκρότημα. Αυτές οι μεταβάσεις θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν αλλαγές στη χροιά ή στο ρυθμικό μοτίβο. Η προέλευση του apito είναι αναμφίβολα ένα αρκετά απλό όργανο, αλλά έχει εξελιχθεί ως πρότυπο σήμερα σε ένα σφύριγμα ικανό να δώσει τρεις νότες. Το LP Tri-Tone Samba Whistle που παρουσιάζεται εδώ έχει τις ρίζες του στη βραζιλιάνικη μουσική, αλλά έχει

γίνει πρότυπο και στη σημερινή χορευτική μουσική. Έχει τρεις διακριτούς, συμπληρωματικούς τόνους που επιτυγχάνονται με την τοποθέτηση των δακτύλων πάνω από τις οπές του πλευρικού θαλάμου σε διάφορους συνδυασμούς.

Αριάδνη Αικατερίνη Αγγελάκου Β1

ΣΑΜΠΑ

Το σαμπά (samba) είναι ένας ρυθμός και είδος μουσικής που αναπτύχθηκε στη Βραζιλία και είναι στενά συνδεδεμένος με τον καρναβάλι της χώρας. Ο ρυθμός του σαμπά είναι γρήγορος και ρυθμικός, με τη μουσική συνήθως να συνοδεύεται από κρουστά, κιθάρες, μπάσο και πνευστά.

Ο χορός του σαμπά είναι εξίσου ζωηρός και ενέργειας, και συνήθως συνοδεύει τις παρελάσεις και τα πανηγύρια κατά τη διάρκεια του καρναβαλιού. Οι χορευτές κινούνται σε ρυθμούς του σαμπά με γρήγορους και εντυπωσιακούς χορευτικούς κινήσεις και συχνά φορούν πολύχρωμες και λαμπερές ενδυμασίες.

Το σαμπά έχει επίσης επηρεάσει πολλά άλλα είδη μουσικής και χορού παγκοσμίως, και έχει γίνει ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα σύμβολα της Βραζιλίας και της λατινοαμερικανικής κουλτούρας.

ΝΙΚΟΣ ΖΟΥΖΟΥΝΗΣ Β1

Pandeiro (Παντέιρο)

Το Παντέιρο είναι ένα όργανο που μαρκάρει τον ρυθμό του παιχνιδιού. Το έφεραν στην Βραζιλία οι Πορτογάλοι χρησιμοποιώντας το στις θρησκευτικές πομπές που έκαναν. Μπορεί να έχει δερμάτινο ή πλαστικό κάλυμμα. Τα δερμάτινα pandeiro παράγουν ήχο καλύτερης ποιότητας, αλλά παρουσιάζουν προβλήματα κουρδίσματος που προκαλούνται από τις εναλλαγές του κλίματος, οπότε τα πλαστικά pandeiro συναντιούνται συχνότερα.

<https://youtu.be/YAMgwhCL8hM>

Γκράση Γεωργία
B1

Pandeiro Solo Matthias Haffner

από τον/την Matthias Haffner

YOUTUBE
